

disse spørgsmål. Så jeg håber, at fru Elisabeth Arnold vil svare på dem.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg mener ikke, at jeg gav udtryk for speciel begejstring for konventionsinstrumentet; jeg beskrev det nøgternt og tonløst og sagde, at sådan er det altså bare. Jeg synes ikke, konventioner er nogen ideel måde at regulere internationale aftaler på. Det er langsommeligt, det er tungt, og det er faktisk også ret udemokratisk, for det er regeringerne, der forhandler, og ikke demokratisk valgte forsamlinger som f.eks. parlamenter.

F.eks. har jeg personlig ikke haft nogen mulighed for at påvirke ordlyden i konventioner under FN, for det er regeringen, der forhandler dem, og ikke Folketinget.

Så der er mange ulemper ved konventionsinstrumentet, og derfor synes jeg, det er fornuftigt også at bruge andre instrumenter, og det er det nye, man har mulighed for at gøre med rammekonventioner.

Jeg synes, vi skal se på de forslag, der kommer. Men det, som jeg synes er vigtigt at gøre klart, når vi taler om konventioner, er, at vi skal lave nogle konventioner, som har løse regler, som de enkelte lande så kan udfylde efter deres egne traditioner. Og det tror jeg vil være noget, vi kommer til at se i langt højere grad i fremtiden, især når EU bliver meget større ved, at vi forhåbentlig får mindst ti nye medlemslande.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge fru Elisabeth Arnold, om hun i ramme alvor mener, at det er en mere åben og demokratisk proces, der foregår, når man på et enkelt møde i EU's Ministerråd kan vedtage en afgørelse, som ikke skal godkendes bagefter i noget parlament, og som forud kun har været forelagt Folketingets Europaudvalg på et hemmeligt møde, hvor regeringen har fået et løst mandat, som den derefter forvalter, som den selv vil, og som befolkningen ikke kan kigge i kortene.

Er det mere demokratisk end vedtagelse af konventioner, der komma for komma skal godkendes ved en åben debat her i Folketingssalen? Ja, jeg forstår unægtelig ikke den demokratiopfattelse. Det er noget af et tilbagetog for Det Radikale Venstre i demokratispørgsmålet, vil jeg nok sige.

Men så vil jeg vende tilbage til det andet spørgsmål: Er det virkelig rigtigt, at tilhænger-siden – og det vil altså også sige Det Radikale Venstre – ikke gør sig nogen som helst forestilling om, hvad den traktat, som de mener er så dejlig, skal bruges til?

Det må vi se på bagefter, får befolkningen at vide; vi ved såmænd ikke, hvad vi vil med den traktat. Man mener ganske vist, at den er god, men man gør sig ingen forestilling om, hvad den skal bruges til. Det synspunkt overrasker mig virkelig.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen i en konvention udarbejdes teksterne af embedsmænd i de ministerier, der har med konventionsteksterne at gøre, og de kommer aldrig nogen sinde til folketingsdebat eller til udvalgsbehandling i Folketinget. Og når de endelig skal godkendes af Folketinget, ligger teksten der ord til andet og med kommaer og parenteser og alting, og Folketinget kan intet ændre ved den ordlyd, der foreligger. Det er det, som hr. Keld Albrechtsen åbenbart synes er så vidunderlig demokratisk.

For Schengenkonventionens vedkommende kendte vi teksterne og opbygningen 6 år i forvejen. Så lang tid havde vi haft mulighed for at studere den, for så lang tide siden var det, den var startet i de øvrige EU-lande. Men normal konventionsbehandling er ikke specielt demokratisk; det er den ikke, må jeg sige.

Kim Behnke (FP):

Ser man på det forslag til vedtagelse, der er fremsat af unionstilhængerne, slås tonen jo an. Og det, man bilder den danske befolkning ind, er, at når man åbner grænserne, handler det om, at vi skal have et fredeligere Europa, hvor vi alle sammen som borgere skal kunne leve i tryghed og i sikkerhed.

Mere flot kan det jo ikke males med den store pensel, men det, der skjuler sig bag de lokkende ord, er jo den kendsgerning, at den verden, vi lever i, er en verden i forandring og en verden, hvor der til stadighed opstår problemer med kriminalitet, med narkohandel og med menneskesmugling, og hvor der er politiske uroligheder og eller naturkatastrofer, som resulterer i, at der er mennesker, der er på flugt.

I de situationer må man så spørge: Hvad er da det bedste for Danmark? Og dér er vi altså nogle, der mener, at vi skal have en mulighed